

Karizmatici i karizme

POSEBNA CJELINA

Vrijeme, društvu, život kojeg sanjamo Krist i danas zove. Kada je zvao prije 2000 godina, zove i sad. Okupljao je oko sebe učenike. I sada okuplja oko sebe svoje sljedbenike. Krist zove! Kako? Na koji način? Zove po službenicima Crkve. Zove po nedjeljnoj misi. Zove po Bibliji – svetoj riječi. Ali, zove i po jednostavnim ljudima vedrine i dobrote. Zove po ljudima vjere i duha. Najvažnije je prepoznati Kristov glas. Osluhnuti živoga Boga u svojoj blizini.

Čuda se događaju. Najveće je čudo dar vjere i dobrote. Mladi čovjek od kojih petnaest ili esnaest godina u jednom trenutku osjeti vodstvo – duhovno vodstvo u sebi. Osjeća da nije sam. Osjeća blizinu Neizrecivoga. U tome malo-pomalo prepoznaje sebe. Prepoznaje smisao života u Bogu – u ljubavi Božjoj. Katkad se moraju otvoriti oči da bi se gledalo svijet na drugi način. Dok se to ne dogodi, ova razmišljanja mogu djelovati daleko, strano i bajkovito.

Sigurno ima prijateljice i prijatelje koji žive vjeru (bar neki). Idu na misu, mole se, drže do nekih vrijednosti. Kulturno se ponašaju. Možeš im vjerovati, pronaći u njima oslonac. Ipak, ima mnogo mladih koji svoju sadašnjost i budućnost traže na drugim mjestima. Zasiurno poznaje mlade koji žive na drukčiji način. Možda u tvome društvu ima psovača, onih koji se rugaju vjeri i svetinje kojima vjeruje. Tada treba znati činiti. Nije prijatelj onaj koji se sa svime slaže s drugima, već i onaj koji se ispravi bližnjeg, pomagati drugome na putu dobrote, na putu vjere i prave sreće.

U temi "Krist, Crkva i mladi danas" imamo dvije podteme. Prva je odnos Krista i Crkve prema mladima. Druga je odnos mladih danas prema Kristu i Crkvi. Prva tema veoma je jasna. Krist neizmerno voli sve ljude! Primjerima je u Bibliji pokazao kako poštuje mlade. Kao mlad čovjek – Krist nakon što je prošao zemljom čineći dobro, umire na križu sa samo 33 godine za sve ljude. Mnogim je mladima primjer života – primjer darivanja i služenja.

Crkva također voli i poštuje mlade. Neki su pape znali reći da su mladi "proljeće Crkve", "budućnost Crkve", "nada Crkve". Najveći dio pastoralne Crkve posvećuje upravo djeci i mladima. Time dolazimo do važnog pitanja, zašto se neki mladi udaljuju od Crkve. Krista donekle i prihvaćaju, ali zašto odbijaju Crkvu. Poznata je uzrečica: "Krist DA, Crkva NE!". Je li to moguće? Može li se prihvaćati Krista a odbacivati Crkvu?

Ne znam kakvo je stajalište čitatelja ovih redaka na webu o temi. Tema je važna. Nije nebitan odnos prema Crkvi. Šteta je ako je odnos prema Crkvi negativan. Postoje zasigurno razlozi i opravdanja toga stava. Možda je svećenik "ovakav ili onakav", možda su propovijedi "ovakve ili onakve", možda je vjeronauk u osnovnoj školi bio "ovakav ili onakav". Sve to nije i ne bi smjelo biti opravdanje da se napusti Crkva. Razočaranja u Crkvi ne bi smjela biti zapreka prihvaćanju naroda Božjeg – Crkve. I ti si dio toga naroda, dio naroda koji ne poznaje granica.

Pitanja i zadaci:

- Zašto se (neki) mladi udaljuju od Crkve? (Što je najvažniji razlog?)
- Što bi Crkva mogla i trebala činiti za mlade?
- Što bi mladi mogli i trebali činiti za Crkvu?

Katkad se osjećaš sam, slab, izgubljen. Bivaš razočaran u obitelj, društvu, školi. Osjećaš da te razočarala i Crkva. Vidiš, događa se ovo ili ono. Vjernici su daleko od Kristovih želja. I danas se vode ratovi. U katoličkim državama nedostajevanje morala i časti. Vjernici se katkad stide svoje vjere. Šteta kada bi trebali govoriti. Boje se kada bi trebalo svjedočiti. Bježe kada bi trebalo mijenjati. Ostaješ sam pred svim tim problemima.

S Kristom nisi sam. Nisi sam ni u Crkvi. I drugi ljudi zajedno s tobom žele s Kristom ići naprijed. U Bogu je sve moguće. Ostavio ti je Crkvu za svoj naum.

Na tebi je izbor. Utjeti, bježati, odbaciti. Ili mijenjati, mijenjati Crkvu, društvo, obitelj, školu, sebe. Pođi od sebe. Vjeruj i kada je teško vjerovati. Vjeruj i radi! Moli i radi! Ljubi i vjeruj!